WITH THE WORD BIBLE COMMENTARY – DR WARREN WIERSBE

IN AFRIKAANS VERTAAL EN VERWERK DEUR DR ANDRE BESTER

DIE VERSOEKING VAN JESUS

Die oorwinnaar (1–11). Die openbare bediening van Jesus is gebou op Sy private oorwinning. Ons Here is nie versoek sodat God Hom kon ondersoek nie, want die Vader het Hom reeds goedgekeur (3:17). Hy is ter wille van ons versoek, sodat Hy persoonlik die versoeking kan ken en ons kan help wanneer ons versoek word (Heb. 2:17–18; 4:15). Hy het die duiwel oorwin deur dieselfde wapens te gebruik wat vandag tot ons beskikking is: **die Woord** van God ("Daar is geskrywe"), die **krag van die Gees** (v. 1; Luk. 4:1), en **gebed** (Luk. 3:21; 1 Kor. 10:13).

"Laat niemand dink dat hy heilig is nie, omdat hy nie versoek word nie, want die heiligste en hoogste in die lewe het die meeste versoekings. Hoe hoër die heuwel is, hoe sterker die wind wat daar waai; dus, hoe hoër die lewe is, hoe sterker is die versoeking van die vyand." **John Wycliffe**

4 JANUARIE 2023 - MATTHEUS 4:12 – 5:12

Die Meester (Verse 12–22). Nadat Jesus "die sterk man" verslaan het, het hy nou sy huis binnegeval en sy koninkryk omgekrap (Mens sou kon sê die vermorseling van sy kop het begin) (12:24–30). Jesus het beide die Woord **gehoorsaam** (v. 15–16; Jes. 9:1–2) en dit **verkondig** en mense geroep om Sy dissipels te word. Elkeen moet besluit of hy Christus wil volg of ooreenkomste met die duiwel wil aangaan (v. 8–10). Wat is jou besluit?

Die Geneesheer (23–25). Ons Here se bediening was **lering** en **prediking**, maar Sy deernis het Hom beweeg om in die behoeftes van die mense te dien. Hoe tragies dat die meeste van die mense wat Hom gevolg het Sy dienste wou hê maar nie Sy redding nie, die gawes maar nie die Gewer nie; en hierdie mense is vandag nog by ons.

DIE BERGPREDIKASIE (MATT 5 – 7)

Die Bergpredikasie was ons Here se "intreepreek" vir Sy apostels (Luk. 6:12). Die tema is God se geregtigheid in teenstelling met die skynheilige geregtigheid van die skrifgeleerdes en Fariseërs (5:17–20; Matt. 23). Die

preek is nie 'n tweede Wet met nuwe gebooie nie. Dit gaan baie dieper as die Wet, want dit handel oor interne houdings sowel as uiterlike optrede. Dit bied 'n prentjie van die mens wat deur God regverdig gemaak is (wie se saak met die Here reg is) en toon die geestelike beginsels wat sy of haar lewe beheer.

Jesus het die preek geopen met 'n beskrywing van die waarlik regverdige persoon (5:1–16). Daarna het Hy gedefinieer wat sonde is (5:21–48) en wat werklike geregtigheid is in die gebiede van aanbidding (6:1–18) ook wat ware rykdom behels (6:19–34). Hy het afgesluit met waarskuwings teen skynheilige oordele (7:1–12), om valse profete te volg (7:13–20), en versuim om God se wil te gehoorsaam (7:21–29).

Jy word nie gered deur te probeer om die Bergpredikasie te gehoorsaam nie, net so min as wat jy gered word deur die Tien Gebooie te probeer onderhou. Omdat dit innerlike gesindhede behels, is die eise van die Bergpredikasie baie moeiliker as dié wat in die wet van Moses gevind word. Slegs iemand wat uit God gebore is en in Jesus Christus lewe gevind het, kan die Bergpredikasie prakties uitvoer (Rom. 8:1–4).

Burgers van Jesus se Koninkryk (1–12). Ons gaan die koninkryk binne deur die wedergeboorte (Joh. 3:1–16), maar ons geniet die koninkryk deur te lewe vir die dinge wat God die meeste behaag (6:33). Die wêreld (selfs die valse wêreldse gelowiges) sal nie saamstem met Christus se beskrywing van 'n geseënde (gelukkige) persoon nie, maar die beskrywing is net so waar. Vir God is karakter die belangrikste, en dit moet ook vir ons wees.

IETS EKSTRA OOR DIE SALIGSPREKINGE

(5:1, 2) Die preek begin met die saligsprekinge. Dit stel die ideale burger van Christus se koninkryk voor. Die eienskappe wat beskryf en goedgekeur is, is die teenoorgestelde van dié wat die wêreld waardeer. A. W. Tozer beskryf hulle so: "'n Redelik akkurate beskrywing van die menslike ras in sy sonde kan afgelei word deur die Saligsprekinge te neem, hulle om te draai en dan te sê: 'Hier is menslike ras." Die mensdom in sy sonde in met ander woorde net die teenoorgestelde van die Saligsprekinge.

(5:3) Hierdie eerste seën word oor die armes van gees uitgespreek. Dit verwys nie na fisiese armoede nie, maar na 'n mens se doelbewuste keuse en dissipline. Die armes van gees is diegene wat hul eie hulpeloosheid erken en

op God se almag staatmaak. Hulle voel hulle geestelike behoefte aan en vind dit in die Here se voorsiening. Die koninkryk van die hemele, waar selfgenoegsaamheid geen deug is nie en selfverheffing 'n ondeug is, behoort aan sulke mense.

(5:4) Die wat treur, is ook geseënd; 'n dag van vertroosting wag op hulle. Dit verwys nie na rou weens die moeilikhede van die lewe nie. Dit is die hartseer wat 'n mens ervaar as gevolg van mense se weiering om in gemeenskap met die Here Jesus te lewe. Dit is 'n aktiewe uitvloeisel van die wêreld se sondigheid, om Jesus te verwerp en geen gemeenskap met Hom te wil hê nie. Daarom sluit dit nie net droefheid oor jou eie sonde in nie, maar ook hartseer as gevolg van die wêreld se haglike toestand, die verwerping van die Verlosser, en die ondergang van diegene wat Sy genade weier. Hierdie rouklaers sal vertroos word in die komende dag wanneer “God elke traan van hulle oë sal afvee” (Op. 21:4). Gelowiges ervaar al hulle rou en hartseer in hierdie lewe; in die ewigheid is daar vir ons GEEN hartseer nie. Vir ongelowiges is vandag se hartseer slegs 'n voorsmakie van ewige hartseer, hoe verskriklik.

(5:5) 'n Derde seën word oor die sagmoediges uitgespreek: hulle sal die aarde beërwe. Van nature neig die mens (sonder God in jou lewe) om wisselvallig, temperamenteel en nors te wees. Maar deur doelbewus Christus se gees op jou te neem, word jy sagmoedig (soos die Here Jesus) (vergelyk Matteus 11:29). Sagmoedigheid impliseer aanvaarding van 'n mens se nederige posisie (ek is niks wonderlik nie). Die sagmoedige persoon is sag en met homself en sag met ander, al is hy dalk 'n leeu in God se saak of om ander te verdedig.

Die sagmoediges beërwe nie nou die aarde nie; hulle erf eerder mishandeling en onteiening. Maar hulle sal letterlik die aarde beërwe wanneer Christus, die Koning, vir duisend jaar lank in vrede en voorspoed regeer.

(5:6) Vervolgens word 'n seën uitgespreek oor die wat honger en dors na die geregtigheid: aan hulle word versadiging beloof. Hierdie mense het 'n passie vir geregtigheid in hul eie lewens; hulle smag daarna om eerlikheid, integriteit en geregtigheid in die samelewing te sien; hulle soek praktiese heiligheid in die kerk. Soos die mense van wie Gamaliel Bradford geskryf het, het hulle "'n dors wat geen aardse stroom kan bevredig nie, 'n honger wat op Christus moet voed of sterf." Hierdie mense sal oorvloedig tevrede wees in Christus se

komende koninkryk: hulle sal vervul word, want geregtigheid sal heers en korrupsie sal plek maak vir die hoogste morele standaarde.

(5:7) In die koninkryk van ons Here is die barmhartiges geseënd … want hulle sal barmhartigheid verkry. Om barmhartig te wees beteken om aktief medelydend te wees. In een sin beteken dit om straf te weerhou van oortreders wat dit verdien. In 'n wyer sin beteken dit om ander in nood te help wat hulself nie kan help nie. God het barmhartigheid bewys deur ons te spaar van die oordeel wat ons sondes verdien het en deur goedheid aan ons te bewys deur die reddingswerk van Christus. Ons volg God na wanneer ons medelye het.

Die barmhartiges sal barmhartigheid verkry. Hier verwys Jesus nie na die genade van verlossing wat God aan 'n gelowige sondaar gee nie; dat barmhartigheid nie afhanklik is van 'n persoon se barmhartigheid nie - dit is 'n gratis, onvoorwaardelike geskenk. Die Here praat eerder van die daaglikse genade wat nodig is vir Christelike lewe en van barmhartigheid in daardie toekomstige dag wanneer 'n mens se werke geoordeel sal word (1 Kor. 3:12–15). As iemand nie barmhartig was nie, sal daardie persoon geen genade ontvang nie; dit wil sê, 'n mens se belonings sal dienooreenkomstig verminder.

(5:8) Aan die wat rein van hart is, word die versekering gegee dat hulle God sal sien. Iemand wat Rein van hart is, is iemand wie se motiewe suiwer is, wie se gedagtes heilig is, wie se gewete skoon is. Die uitdrukking dat hulle God sal sien, kan op verskeie maniere verstaan word. Eerstens sien die reines van hart God nou deur gemeenskap in die Woord en die Gees. Tweedens het hulle soms 'n bonatuurlike voorkoms, of visie, van die Here wat aan hulle voorgehou word. Derdens sal hulle God in die Persoon van Jesus sien wanneer Hy weer kom. Vierdens sal hulle God in ewigheid sien.

(5:9) 'n Seën word oor die vredemakers uitgespreek: hulle sal kinders van God genoem word. Let op dat die Here nie praat oor mense met 'n vreedsame geaardheid of diegene wat lief is vir vrede nie. Hy verwys na diegene wat aktief ingryp om vrede te maak. Die natuurlike benadering is om twis van die kantlyn af dop te hou. Die goddelike benadering is om positiewe aksie te neem om vrede te skep, selfs al beteken dit om misbruik en beledigings te neem.

Vredemakers word kinders van God genoem. Dit is nie hoe hulle kinders van God word nie – dit kan SLEGS gebeur deur Jesus Christus as Verlosser te ontvang (Joh. 1:12). Deur vrede te maak, manifesteer gelowiges hulself as kinders van God, en God sal hulle eendag erken as mense wat die familiekentekens van Jesus dra.

(5:10) Die volgende saligspreking handel oor diegene wat vervolg word, nie ter wille van hulle eie oortredings nie, maar ter wille van die geregtigheid. Die koninkryk van die hemele word belowe aan daardie gelowiges wat ly omdat hulle reg doen. Hulle integriteit veroordeel die goddelose wêreld en bring sy vyandigheid na vore. Mense haat 'n regverdige lewe omdat dit hul eie ongeregtigheid blootlê.

(5:11) Die finale saligspreking blyk 'n herhaling van die voorafgaande te wees. Daar is egter een verskil. In die vorige vers was die onderwerp vervolging as gevolg van geregtigheid; hier is dit vervolging ter wille van Christus. Die Here het geweet dat sy dissipels mishandel sou word as gevolg van hulle assosiasie met en lojaliteit aan Hom. Die geskiedenis het dit bevestig: van meet af aan het die wêreld volgelinge van Jesus vervolg, tronk toe gestuur en doodgemaak.

(5:12) Om ter wille van Christus te ly is 'n voorreg wat vreugde moet veroorsaak. ’n Groot beloning wag op diegene wat so metgeselle word van die profete in verdrukking. Daardie OT-woordvoerders vir God het getrou gestaan ten spyte van vervolging. Almal wat hul lojale moed naboots, sal hul huidige opgewondenheid en toekomstige verheffing deel.

Die Saligsprekinge bied 'n skildery van die ideale burger in Christus se koninkryk. Let op die klem op **geregtigheid** (vers 6), **vrede** (vers 9) en **vreugde** (vers 12). Paulus het waarskynlik hierdie gedeelte in gedagte gehad toe hy geskryf het*: “Want die koninkryk van God is nie spys en drank nie, maar geregtigheid en vrede en blydskap in die Heilige Gees.”* (Rom. 14:17).[1]

[1] MacDonald, W. (1995). *Believer’s Bible Commentary: Old and New Testaments* (A. Farstad, Ed.; p. 1217). Thomas Nelson.